

24 stycznia 1927 r.

4521 - 4450.

URZĄD PATENTOWY

G 07c, 7/00²

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ OPIS PATENTOWY

Nr 4521.

Kl. 43 a², 7/00

Wilhelm Klisch
(Bytom, Niemcy).

Wieszaki do kontrolnych znaczków robotniczych.

Zgłoszono 19 lipca 1922 r.

Udzielono 23 marca 1926 r.

Niniejszy wynalazek ma na celu udoskonalenie i obniżenie kosztu wyrobu wieszaków do znaczków, ułatwiających ich kontrolę.

Trójboczne graniastosłupy, używane do celów reklamy lub wskazywania kierunku jazdy tramwajów miejskich i t. d., zostały zastosowane do znaczków kontrolnych w zakładach przemysłowych, pracujących na trzy ośmiogodzinne zmiany. Większa ilość takich graniastosłupów ustawia się w ten sposób obok siebie, że tworzą jedną ścianę, i przez odpowiednie pokręcenie wszystkich graniastosłupów około ich osi uwidacznia się zawsze znaczki jednej zmiany robotników.

Dotychczas używane wieszaki z pionowo ułożonymi graniastosłupami są bardzo drogie, wobec czego usiłowano je uprościć

przez zastosowanie mniejszej ilości nadzwyczaj szerokich graniastosłupów. Ponieważ jednak szerokości graniastosłupów odpowiada i ich głębokość, nastęrczały się trudności przy ustawieniu takich wieszaków w zwykłe ciasnych pomieszczeniach, przeznaczonych dla nich; wobec tego najczęściej są budowane wieszaki o znacznej ilości wąskich graniastosłupów, które są bardzo kosztowne z tego powodu, że przy wąskich graniastosłupach o małej powierzchni są potrzebne takie same części jak i przy szerokich, np. łożyska, osie, oświetlenie i t. d.

Niniejszy wynalazek rozwiązuje zadanie w prosty sposób przez zastosowanie graniastosłupów od 400 do 500 mm szerokich w zależności od rozmiarów pomieszczenia i tak długich, jak długie jest po-

mieszczanie, przyczem ułożone są one poziomo jeden nad drugim.

Zalety poziomego ustawienia są następujące: wolna przestrzeń, która jest do dyspozycji, może być całkowicie wykorzystana przez nadanie graniastosłupom odpowiedniej długości. Natomiast przy graniastosłupach pionowych ich wysokość (długość) jest ograniczona wysokością, do której może sięgnąć ręką osoba średniego wzrostu, i odstępem od podłogi. O ile nie można podzielić dokładnie długości ścian pomieszczenia odpowiednio do szerokości graniastosłupów, wówczas kawałek ściany jest niewykorzystany, albo trzeba wstawić węższy graniastosłup, jednakowo kosztowny.

Użytkowa powierzchnia przy układzie poziomym będzie większa o tę powierzchnię, którą zajmują szczeliny przy układzie pionowym, gdyż wówczas jednakową powierzchnię należy podzielić na większą ilość mniejszych pól.

Ułożenie w kierunku poziomym jest z natury rzeczy znacznie prostsze i tańsze, np. dla utworzenia powierzchni 2000 mm wysokiej i 5000 mm długiej, przy jednakowej głębokości potrzebne są przy układzie poziomym cztery graniastosłupy, każdy 500 mm szeroki i 5000 mm długi, oraz 8 prostych łożysk, zaś przy układzie pionowym należy mieć 10 graniastosłupów, każdy 2000 mm długi, 500 mm szeroki i 20 łożysk czopowych, przyczem każde dolne łożysko trzyma cały ciężar graniastosłupa.

Wyrób graniastosłupów w dwa lub trzy razy dłuższych wymaga nieznacznego powiększenia robocizny, a zużycie materiału jest większe tylko w stosunku do większej powierzchni.

Wreszcie duże znaczenie ma uproszczenie napędu, gdyż do jednoczesnego pokrę-

cania wszystkich graniastosłupów stosuje się łańcuchy lub podobne części, które przy układzie pionowym powinny mieć długość, równą szerokości całego urządzenia, zaś przy układzie poziomym posiadają długość, równą wysokości urządzenia.

Na rysunku jest wskazane dla układu urządzenie według niniejszego wynalazku.

Fig. 1 przedstawia widok urządzenia z przodu, fig. 2 wskazuje jego przekrój poprzeczny.

Trójboczne graniastosłupy 1, 2, 3 i 4 są ułożone poziomo jeden nad drugim; końce ich obracają się w podstawach łożyskowych 5 i 6 i są połączone pomiędzy sobą łańcuchem napędowym lub podobną częścią w ten sposób, że przez jednoczesne pokręcenie graniastosłupów może być zmieniona powierzchnia, którą tworzą ich boki.

Budowa urządzenia, przytrzymującego przezroczyste graniastosłupy w żądanym położeniu, w którym one tworzą jedną płaszczyznę, a także urządzenie do oświetlenia tych graniastosłupów od wewnątrz, może być dowolna.

Zastrzeżenie patentowe.

Wieszaki do kontrolnych znaczków robotniczych, znamienne tem, że stosowane dotychczas do zawieszania takich znaczków pokręcane graniastosłupy (1, 2, 3 i 4) o trzech lub więcej bokach, są ułożone poziomo jeden nad drugim, tworząc wspólną powierzchnię, która przez pokręcanie tych graniastosłupów, może być tyle razy zmieniana, ile boków posiada każdy graniastosłup.

Wilhelm Klisch.

Zastępca: I. Myszczyński,
rzecznik patentowy.

